

[Kim Behnke]

hvervszoner fungerer vidt forskellige steder: i USA, Europa, Fjernøsten eller Afrika.

Så var den socialdemokratiske ordfører optaget af at fortælle om forskelle og ligheder mellem Kommunistpartiet og Socialdemokratiet; det er den socialdemokratiske ordfører da velkommen til at holde foredrag om, men det er sådan set ikke det, forslaget går ud på. Og påstanden om, at det bare er et populistisk forslag fra Fremskridtspartiet, kan jeg igen afvise med henvisning til, at vi ikke har fremsat det for at skabe stemmer til Fremskridtspartiet, men for at skabe nogle flere arbejdspladser, det, som man har kunnet konstatere ude omkring i den store verden har været resultatet af sådanne erhvervszoner.

Når Socialdemokratiets ordfører siger, at Socialdemokratiet gør alt for at gavne beskæftigelsen, kan jeg kun sige: Ja, hurra, hurra, hvad siger de 300.000 arbejdsløse til det? Der var en ordfører mere, der var inde på, at rent beskæftigelsesmæssigt gik tingene egentlig ganske udmærket. Altså, de seneste tal fra Danmarks Statistik viser, at vi har den største arbejdsløshed siden 1930'erne. Det synes jeg ikke er noget at råbe hurra for, og der er da slet ingen grund til at gå herop og erklære, at man har gjort tilstrækkeligt.

Så er der det spørgsmål, som flere var inde på, nemlig at man giver de pågældende erhvervszoner en administrativ særstatus eller en lempelse i relation til alle de procedurer, der er, når man skal starte en ny erhvervsvirksomhed. Hvis man læser bemærkningerne, vil man kunne se, at der ikke er tale om, at vi foreslår, at man bare kan åbne en petrokemisk industri el.lign. i Ørestaden uden miljøgodkendelser osv. Nej, det, der er tale om, er, at man udnævner et areal til at skulle være en erhvervszone, og så laver man alle disse myndighedsgodkendelser én gang for alle, så det ikke er hver virksomhed, der etablerer sig, som skal igennem godkendelsesproceduren, og hver virksomhed, der måske skal vente i op til tre år, inden den kan få svar på, om den må åbne f.eks. en elektronikvirksomhed. Det handler ikke om, at vi skal se bort fra al vores miljølovgivning osv. osv., men at man giver denne myndighedsgodkendelse én gang for alle.

Lad mig så til sidst vende mig mod det, der var de fleste ordføreres største bekymring, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt dette nu

giver konkurrenceforvriddning. Det er da bemærkelsesværdigt, at faktisk samtlige de partier, som står bag den erhvervslovgivning, vi har her i landet, er bekymrede for, om det her giver konkurrenceforvriddning. Lad mig minde om, at vi i 1992 udbetaler over 5 mia. kr. i direkte støtte til dansk erhvervsliv. Det er da også konkurrenceforvriddning, så det basker; det synes man altså er helt i orden, men man vil ikke være med til at give det i denne form.

Det indrømmes også i bemærkningerne, at det giver en konkurrenceforvriddning, for al lovgivning er konkurrenceforvriddning. Hvis vi i morgen afskaffede en enkelt skat eller en enkelt afgift, ville det da også betyde, at de virksomheder, som har disponeret ud fra, at afgiften eksisterer i dag, får en konkurrenceforvriddning i forhold til de virksomheder, der får afgiftslempelsen i morgen; anderledes kan det ikke være. Al lovgivning er konkurrenceforvriddning, og når man har erkendt det, er spørgsmålet: Hvad skal vi så gøre? Skal vi skabe konkurrenceforvriddning, som trækker tingene i en positiv retning, eller skal vi skabe konkurrenceforvriddning, som gør det værre og værre? Her må jeg minde Folketingets partier om, at den store arbejdsløshed, den store gæld osv. vidner om, at den form for konkurrenceforvriddning, man har lavet indtil videre, altså ikke har ført til noget positivt.

Vi kan så henvise til denne lange, lange succesliste fra den store verden. Det er ikke specielt i de kapitalistiske lande, socialistiske lande, europæiske lande eller amerikanske lande, det er hele verden rundt, at disse erhvervszoner har været en kæmpe stor fordel. Det synes vi også at vi skulle indføre i Danmark, og jeg er vis på, at hovedparten af dette forslag vil være en del af dansk lovgivning inden år 2000. Lad os se, hvem der får ret!

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er ked af, at hr. Kim Behnke ikke hører efter og ikke har læst bemærkningerne til sit eget lovforslag. Jeg sagde: Lad mig sige for historiens klarheds skyld, hvad det er, vi har arbejdet på, og i hvilken retning vi har arbejdet. De 300.000 arbejdsløse bekymrer os. Der er udtrykt velvilje herinde over for at få noget iværksat, men noget for hele Danmark. Der er behov for, at der sker noget omkring de små og mellemstore virksomheder. Jeg husker tyde-